

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๕/๒๕๖๐ วันที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คุณกรรณิที่ ๑ หัวหน้านายทหารการเงิน

[illegible]

เรื่อง การตรวจสอบการเงินของเงินรายรับสถานพยาบาล โรงพยาบาลทหาร ปึงประมาณ ๒๕๕๗

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง หัวหน้านายทหารการเงิน โรงพยาบาลทหาร มีหน้าที่รับเงินพร้อมเอกสารหลักฐานใบนำส่งเงินหรือใบเสร็จรับเงินจากนายทหารแผนกเงินรายได้ และรับเงินจากเจ้าหน้าที่ที่ส่งเงินคืน กรณีส่งใช้เงินยืมเป็นเงินสด เป็นต้น แล้วนำเงินที่ได้รับเข้าเก็บรักษาโดยการนำฝากธนาคาร หากไม่ได้นำฝากธนาคารก็จะเก็บรักษาไว้ในกำปั่นเก็บเงิน แต่ปรากฏว่า เมื่อคู่กรณีที่ ๑ ได้รับเงินรายได้จากนายทหารแผนกเงินรายได้ ประกอบด้วย ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าบริการ ค่าห้อง ค่าอาหารและเงินอื่นๆ แล้ว (รายการตามใบยืมที่ ๔๙/๕๗ เป็นการรับเงินคืนลูกหนี้ราชการ) ก็ไม่ได้นำเงินที่ได้รับ ฝากธนาคารในวันที่ได้รับเงินหรือในวันทำการถัดไปทุกครั้งที่มีการรับเงิน ในบางครั้งนำเงินฝากธนาคารภายหลังวันที่รับเงินเป็นเวลาหลายวัน และเงินที่ไม่ได้นำฝากธนาคารภายในวันที่รับเงินนั้นก็ไม่ได้เก็บไว้ที่กำปั่นเก็บเงินหรือตู้নির্যสำหรับเก็บเงินของราชการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ลำดับที่	ใบนำส่งเงิน เลขที่	วันที่นำส่ง/ บันทึกบัญชี	จำนวนเงิน (บาท)	วันที่นำฝาก ธนาคาร	ล่าช้า (วัน)
๑	น.๔๑๘/๕๗	๓ มิ.ย. ๕๗	๓๖,๙๑๒	๑๐ มิ.ย. ๕๗	๗
๒	น.๔๕๕/๕๗	๒๕ มิ.ย. ๕๗	๔๙,๖๖๗	๒๗ มิ.ย. ๕๗	๒
๓	น.๔๕๙/๕๗	๒๖ มิ.ย. ๕๗	๓๓,๒๒๐	๔ ก.ค. ๕๗	๘

ลำดับที่	ใบนำส่งเงิน เลขที่	วันที่นำส่ง/ บันทึกบัญชี	จำนวนเงิน (บาท)	วันที่นำฝาก ธนาคาร	ล่าช้า (วัน)
๔	น.๔๖๑/๕๗	๒๗ มี.ย. ๕๗	๒๙,๕๓๔	๔ ก.ค. ๕๗	๗
๕	น.๔๖๖/๕๗	๓๐ มี.ย. ๕๗	๗๖,๐๘๕	๘ ก.ค. ๕๗	๘
๖	น.๔๖๙/๕๗	๑ ก.ค. ๕๗	๕๙,๘๘๒	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๔๒
๗	น.๔๗๑/๕๗	๒ ก.ค. ๕๗	๔๒,๕๙๖	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๔๑
๘	น.๔๗๓/๕๗	๓ ก.ค. ๕๗	๔๗,๖๙๒	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๔๐
๙	น.๔๗๕/๕๗	๔ ก.ค. ๕๗	๒๗,๖๒๙	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๓๙
๑๐	น.๔๗๙/๕๗	๗ ก.ค. ๕๗	๗๓,๗๕๒	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๓๖
๑๑	น.๔๘๑/๕๗	๘ ก.ค. ๕๗	๕๔,๐๑๔	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๓๕
๑๒	น.๔๘๕/๕๗	๑๐ ก.ค. ๕๗	๖๐,๓๑๖	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๓๓
๑๓	น.๔๘๗/๕๗	๑๕ ก.ค. ๕๗	๕๐,๒๔๘	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๒๘
๑๔	๐๙๙/๗๔	๒๙ ก.ค. ๕๗	๓๒,๔๐๐	๖ ส.ค. ๕๗	๘
๑๕	น.๕๑๖/๕๗	๓๑ ก.ค. ๕๗	๒๘,๐๖๒	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๑๒
๑๖	น.๕๑๘/๕๗	๑ ส.ค. ๕๗	๓๘,๐๔๐	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๑๑
๑๗	น.๕๒๒/๕๗	๔ ส.ค. ๕๗	๕,๔๒๐	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๐๘
๑๘	น.๕๒๓/๕๗	๔ ส.ค. ๕๗	๗๔,๒๘๑	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๐๘
๑๙	น.๕๒๔/๕๗	๕ ส.ค. ๕๗	๒๖,๑๒๘	๒๐ พ.ย. ๕๗	๑๐๗
๒๐	น.๕๔๔/๕๗	๒๐ ส.ค. ๕๗	๗๕,๗๙๗	๒๐ พ.ย. ๕๗	๙๒
๒๑	น.๕๔๖/๕๗	๒๑ ส.ค. ๕๗	๔๗,๗๕๗	๒๐ พ.ย. ๕๗	๙๑
๒๒	น.๕๔๘/๕๗	๒๒ ส.ค. ๕๗	๒๘,๗๕๙	๒๐ พ.ย. ๕๗	๙๐
๒๓	น.๕๔๙/๕๗	๒๕ ส.ค. ๕๗	๔๓,๗๓๒	๒๐ พ.ย. ๕๗	๘๗
๒๔	น.๕๕๐/๕๗	๒๕ ส.ค. ๕๗	๓,๑๓๔	๒๐ พ.ย. ๕๗	๘๗
รวมเป็นเงิน			๑,๐๔๕,๐๕๗		

สำหรับกรณีการบันทึกบัญชี นั้น คู่กรณีที ๒ ตำแหน่ง นายทหารบัญชี โรงพยาบาลทหาร ได้บันทึกบัญชีเงินฝากธนาคารตามหลักฐานการรับเงิน คือ ใบนำส่งเงินหรือใบเสร็จรับเงิน โดยไม่ใช้ใบนำฝากเงินของธนาคารเป็นหลักฐานในการบันทึกบัญชี ส่งผลให้เงินขาดบัญชี เนื่องจากได้รับเงินรายได้และบันทึกบัญชีเงินฝากธนาคารแล้ว แต่ไม่ได้นำเงินฝากธนาคารทหารไทย ชื่อบัญชีเงินรายรับสถานพยาบาล โรงพยาบาลทหาร ทำให้โรงพยาบาลทหารไม่ได้รับเงินรายได้ครบถ้วนตรงตามรายได้ที่เกิดขึ้นจริง บัญชีเงินฝาก

ธนาคารที่แสดงในงบการเงินไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง โดยมีจำนวนสูงกว่ายอดเงินฝากธนาคารในบัญชีธนาคารทหารไทย ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้รายงานในรายงานเทียบยอดเงินฝากธนาคารทหารไทยว่าเป็นเงินที่นำฝากที่ยังไม่ได้ลงบัญชี ทำให้ผู้อ่านรายงานดังกล่าวเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าได้นำเงินฝากธนาคารแล้ว และมีการบันทึกบัญชีรายได้เบี่ยงทหารป่วยของเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามเลขที่ใบนำส่ง ๐๙๙/๘๑ เป็นเงิน ๓๓,๘๒๕ บาท ซ้ำซ้อนกัน โดยบันทึกครั้งแรก ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และบันทึกอีกครั้ง ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษาแต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวน และภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นข้าราชการทหาร ตำแหน่ง หัวหน้านายทหารการเงิน ตามคำสั่ง ที่ ๓๑๕/๒๕๕๕ เรื่อง ให้นายทหารรับราชการ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ คู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมายของระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หน้าที่เก็บรักษาเงินนั้นอาจเกิดได้ตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดไว้ หรือตามคุณสมบัติเฉพาะของตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ตามคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายจากผู้มีอำนาจ หรือตามหน้าที่ราชการในการดำเนินการตามภารกิจของหน่วยงาน ซึ่งตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๗ ได้กำหนดให้หัวหน้านายทหารการเงิน มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับ การควบคุมและกำกับดูแลการเบิกเงิน การรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการบัญชี รับผิดชอบเงินที่เก็บรักษาอยู่ในกำปั่นเก็บเงินให้ถูกต้องครบถ้วนตรงกับรายการและจำนวนเงินในสมุดบันทึกนำเงินเข้าออก และตรงกับยอดคงเหลือของสมุดเงินสดหรือบัญชีเงินสด ณ วันเดียวกันนั้นกับความรับผิดชอบเงินที่อยู่ในระหว่างทำการรับจ่ายเงินประจำวันด้วย เว้นแต่เงินที่อยู่ในระหว่างทำการรับจ่ายในความรับผิดชอบของนายทหารรับจ่ายเงิน หรือเจ้าหน้าที่ที่รับจ่ายเงิน เก็บรักษาสมุดเช็ค สมุดฝากเงินธนาคารที่ยังไม่ได้ใช้และที่ใช้แล้ว

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หัวหน้านายทหารการเงิน ตามคำสั่ง ที่ ๓๑๕/๒๕๕๕ เรื่อง ให้นายทหารรับราชการ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ประกอบกับคู่กรณี

ให้อัยการยื่นคำขอรับต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ตามแบบ ตง. ๓ และตามบันทึกคำชี้แจงแถลงด้วยวาจาว่า มีหน้าที่รับเงินจากนายทหารแผนกเงินรายได้แล้วเก็บรักษา โดยนำฝากธนาคารหากไม่ได้ฝากจะเก็บไว้ในกำป็นเก็บเงิน อีกทั้ง คู่กรณีที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับเงินรายได้ในใบนำส่ง (เดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๗) ทุกฉบับ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่เก็บรักษาเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๐ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษา แต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การเก็บรักษาเงินรายรับนั้น ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๖ และข้อ ๕๕ กำหนดให้เก็บรักษาเงินไว้ในกำป็นเก็บเงิน ซึ่งเก็บไว้ในที่เก็บกำป็นเก็บเงินอีกชั้นหนึ่ง หรือนำฝากธนาคาร ประกอบกับระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินรายรับของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ กำหนดให้เงินรายรับของสถานพยาบาลระดับโรงพยาบาล ให้ส่งฝากไว้ในบัญชีเงินราชการของสถานพยาบาล ดังนั้น เงินที่เป็นรายรับของโรงพยาบาลทหาร เมื่อได้รับไว้แล้วจึงต้องนำไปเก็บรักษา โดยการนำฝากธนาคารหรือเก็บไว้ในกำป็นเก็บเงินตามที่ระเบียบกำหนดไว้

เมื่อพิจารณาประกอบกับระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๙ ที่กำหนดว่า “เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่การเงินนำเงินที่จะเก็บรักษาและรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน” ซึ่งระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินรายรับของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙ กำหนดให้นำมาใช้กรณีที่เกี่ยวข้องด้วยเรื่องการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงกลาโหมฯ นี้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และคำชี้แจงของทางราชการ ในส่วนที่เกี่ยวกับการงบประมาณ การเงิน การบัญชี การสถิติ และการพัสดุโดยอนุโลม ดังนั้น เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน เงินรายรับของโรงพยาบาลทหารที่คู่กรณีที่ ๑ ได้รับไว้จะต้องนำไปเก็บรักษาตามที่ระเบียบกำหนดไว้

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ในฐานะหัวหน้านายทหารการเงิน โรงพยาบาลทหาร ได้รับเงินรายรับของสถานพยาบาลตามระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินรายรับของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔ ประกอบด้วย ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าบริการ ค่าห้อง ค่าอาหารและเงินอื่นๆ ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ จากนายทหารแผนกเงินรายได้ รวมเป็นเงิน ๑,๐๔๕,๐๕๗ บาท ปรากฏตามหลักฐานใบนำส่งที่คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับเงิน และเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน คู่กรณีที่ ๑ ก็ไม่ได้นำเงินรายรับของสถานพยาบาลที่ได้รับไว้ฝากธนาคารทหารไทย ชื่อบัญชีเงินรายรับสถานพยาบาลโรงพยาบาลทหาร หรือเก็บรักษาเงินไว้ในกำป็นเก็บเงินหรือตู้निรภัย โดยมีรายละเอียดการรับเงินและนำฝากธนาคาร ดังนี้

๑. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๑๘/๕๗ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓๖,๙๑๒ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๗ วัน

๒. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๕๕/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔๙,๖๖๗ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๒ วัน

๓. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๕๙/๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓๓,๒๒๐ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๘ วัน

๔. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๖๑/๕๗ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๒๙,๕๓๔ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๗ วัน

๕. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๖๖/๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๖,๐๘๕ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๘ วัน

๖. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๖๙/๕๗ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๕๙,๘๘๒ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ค่าเช่า เป็นเวลา ๑๔๒ วัน

๗. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๗๑/๕๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔๒,๕๙๖ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๑๔๑ วัน

๘. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๗๓/๕๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔๗,๖๙๒ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๑๔๐ วัน

๙. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๗๕/๕๗ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๒๗,๖๒๙ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๑๓๙ วัน

๑๐. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๗๙/๕๗ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๗๓,๗๕๒ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๑๓๖ วัน

๑๑. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๘๑/๕๗ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕๔,๐๑๔ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๑๓๕ วัน

๑๒. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๘๕/๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖๐,๓๑๖ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๑๓๓ วัน

๑๓. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๘๗/๕๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕๐,๒๔๘ บาท นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๑๒๘ วัน

๑๔. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ ๐๙๙/๗๔ ลงวันที่๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๓๒,๔๐๐ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ค่าเช่า เป็นเวลา ๘ วัน

๑๕. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๑๖/๕๗ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๒๘,๐๖๒ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๑๑๒ วัน

๑๖. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๑๘/๕๗ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๓๘,๐๔๐ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๑๑๑ วัน

๑๗. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๒๒/๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕,๔๒๐ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๑๐๘ วัน

๑๘. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๒๓/๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๗๔,๒๘๑ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๑๐๘ วัน

๑๙. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๒๔/๕๗ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๒๖,๑๒๘ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๑๐๗ วัน

๒๐. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๔๔/๕๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๗๕,๗๙๗ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๙๒ วัน

๒๑. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๔๖/๕๗ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔๗,๗๕๗ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๙๑ วัน

๒๒. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๔๘/๕๗ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๒๘,๗๕๙ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๙๐ วัน

๒๓. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๔๙/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔๓,๗๓๒ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๘๗ วัน

๒๔. ตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๕๐/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๓,๑๓๔ บาท
นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ค่าซ้ำ เป็นเวลา ๘๗ วัน

คู่กรณี ที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบโดยยอมรับว่า เมื่อได้รับเงินรายรับของโรงพยาบาล
ทหารไว้แล้ว มิได้นำฝากธนาคาร และได้เก็บเงินที่ไม่ฝากธนาคารไว้ที่กำปั่นเก็บเงิน แต่ได้นำฝากธนาคาร
ในภายหลัง

ส่วนที่คู่กรณี ที่ ๑ กล่าวอ้างว่า เงินซึ่งมิได้นำฝากธนาคารเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินและไม่ได้เก็บไว้
ที่กำปั่นเก็บเงิน เพราะนำไปใช้จ่ายในโรงพยาบาล เช่น ค่าตอบแทนบุคลากร ค่าอาหารทำการนอกเวลา
ให้แก่ข้าราชการ นั้น ไม่สามารถระบุรายละเอียดการจ่ายเงินและจำนวนเงินแต่ละรายการได้ ไม่ปรากฏว่ามี
พยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างนั้นแต่อย่างใด และการจ่ายเงินของส่วนราชการนั้นจะต้องมี
หลักฐานในการจ่ายเงิน อีกทั้งการเบิกจ่ายเงินของราชการต้องไปดำเนินการขออนุมัติให้ถูกต้องตามระเบียบ
จะนำเงินด้านรายรับไปใช้จ่ายเลยนั้นย่อมไม่ถูกต้องตามระเบียบ ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของคู่กรณี ที่ ๑ จึงไม่อาจ

รับฟังเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบได้ และแม้คู่กรณีที่ ๑ จะนำเงินฝากเข้าบัญชีธนาคารในภายหลัง ก็ไม่ทำให้การกระทำอันเป็นความผิดสำเร็จแล้วกลับเป็นการกระทำที่ชอบด้วยระเบียบได้

การกระทำความผิดกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นการไม่นำเงินที่ได้รับมอบเพื่อเก็บรักษา เข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินรายรับของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ และข้อ ๙ ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๙ และข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๖ และข้อ ๕๕ กำหนดไว้

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ในฐานะหัวหน้านายทหารการเงินซึ่งรับเงินรายได้ค่ารักษาพยาบาลและเงินอื่นๆ ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ แล้ว ไม่ได้นำฝากธนาคารทหารไทย ชื่อบัญชี เงินรายรับสถานพยาบาลโรงพยาบาลทหาร เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน อีกทั้งเงินที่ไม่ได้นำฝากธนาคารนั้นก็มีได้นำไปเก็บไว้ที่กำปั่นเก็บเงินหรือตู้নিরায়สำหรับเก็บเงินของราชการเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑,๐๔๕,๐๕๗ บาท ทำให้โรงพยาบาลทหารไม่ได้รับเงินรายได้ครบถ้วนตรงตามรายได้ที่เกิดขึ้นจริง และทำให้บัญชีเงินฝากธนาคารที่แสดงในงบการเงินไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง โดยมีจำนวนสูงกว่ายอดเงินฝากธนาคารในบัญชีธนาคารทหารไทย เมื่อสิ้นเดือนมีการเทียบยอดเงินฝากแล้วไม่ตรงกับหนังสือยืนยันยอดเงินฝากของทางธนาคารในรายงานเทียบยอดเงินฝากธนาคารทหารไทยก็จะระบุว่า เป็นเงินที่นำฝากที่ยังไม่ได้ลงบัญชี ทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนว่านำเงินฝากธนาคารแล้ว ทั้งที่ไม่มีการนำเงินนั้นฝากธนาคาร การกระทำความผิดกล่าวทำให้โรงพยาบาลทหารเรือกรุงเทพได้รับความเสียหาย แม้ภายหลังคู่กรณีที่ ๑ จะนำเงินทั้งหมดนั้นเข้าฝากธนาคารจนครบถ้วนแล้วก็ตาม แต่ความเสียหายก็ได้เกิดขึ้นแล้ว ณ เวลาที่คู่กรณีที่ ๑ มิได้นำเงินรายรับฝากธนาคารเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินของแต่ละวัน ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้านายทหารการเงิน มาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ย่อมทราบหรือควรทราบถึงกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการเงินอันเป็นงานในหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นอย่างดี ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ตามแบบ ตง.๓ และได้ชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการไต่สวนว่า ในฐานะหัวหน้านายทหารการเงินเมื่อรับเงินรายได้ของโรงพยาบาลแล้ว มีหน้าที่ต้องนำฝากธนาคารในวันนั้นหรืออย่างช้าวันทำการถัดไป กรณีรับเงินนอกเวลาราชการหากไม่ได้นำฝากจะเก็บไว้ในตู้নিরায় แสดงให้เห็นว่าคู่กรณีทราบดีว่า เงินรายได้ของ

โรงพยาบาลที่รับไว้ นั้นตามระเบียบจะต้องนำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษา แต่กลับละเลยไม่ปฏิบัติตามที่ ระเบียบกำหนดไว้ จึงถือได้ว่าคู่กรณี ที่ ๑ ได้กระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึก บัญชี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณี ที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณี ที่ ๒ เป็นข้าราชการทหาร ตำแหน่งนายทหารบัญชี ตามคำสั่ง ที่ ๒๒๙/๒๕๕๖ เรื่อง ให้นายทหารรับราชการ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ คู่กรณี ที่ ๒ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมายของระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๒ มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบ การบันทึกบัญชี หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หน้าที่นั้นอาจเกิดได้ตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดไว้ หรือตาม คุณสมบัติเฉพาะของตำแหน่งที่ดำรงอยู่ หรือตามคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายจากผู้มีอำนาจ ซึ่งตามข้อบังคับ กระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๙ ได้กำหนดให้นายทหารบัญชี มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีราชการ รวบรวมและตรวจสอบเอกสารประกอบการลงบัญชีให้ถูกต้อง สมบูรณ์ก่อนบันทึกรายการบัญชี ตลอดจนตรวจสอบยอดเงินตามบัญชีว่ามีพอจ่าย บันทึกรายการบัญชีให้ ถูกต้องกับหลักฐานและประเภทเงิน แล้วให้ลงลายมือชื่อพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี และหน้าบัญชีในเอกสาร ประกอบการลงบัญชีนั้น

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณี ที่ ๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายทหารบัญชี ตามคำสั่ง ที่ ๒๒๙/๒๕๕๖ เรื่อง ให้นายทหารรับราชการ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ประกอบกับคู่กรณี ที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำ มาโดยตลอดว่า มีหน้าที่ในฐานะนายทหารบัญชีตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๙ และยอมรับว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่บันทึกบัญชีของโรงพยาบาลทหารมาโดยตลอดตั้งแต่ได้รับ แต่งตั้ง คู่กรณี ที่ ๒ จึงมีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชีตามระเบียบฯ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๖ กำหนดว่า การรับเงินราชการต้องบันทึกรายการรับเงินนั้นในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารแล้วแต่กรณี ประกอบระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการบัญชีเงินรายรับของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๕ และข้อ ๗ กำหนดว่า การบันทึกรายการในบัญชีต้องกระทำให้อยู่ต้องครบถ้วน ให้มีเอกสารประกอบการบันทึกรายการนั้นๆ ด้วย ซึ่งกรณีการฝากเงินธนาคารให้ใช้ใบฝากเงินธนาคารตามแบบพิมพ์ของธนาคารผู้รับฝาก ดังนั้น การบันทึกบัญชีเงินฝากธนาคารจะต้องครบถ้วนถูกต้องตามความเป็นจริง และใช้ใบฝากเงินของธนาคารเป็นหลักฐานในการบันทึกบัญชี

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะนายทหารบัญชีซึ่งมีหน้าที่บันทึกบัญชี ได้บันทึกเงินรายรับของสถานพยาบาลของเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ - เดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ ในบัญชีเงินฝากธนาคารในวันที่มีการนำเงินส่งตามหลักฐานใบนำเงินส่ง โดยไม่ใช้ใบฝากเงินของธนาคารเป็นหลักฐานในการบันทึกบัญชี และไม่มีการนำเงินรายรับของสถานพยาบาลนั้นฝากธนาคารในวันที่คู่กรณีที่ ๒ บันทึกในบัญชีเงินฝากธนาคารแต่อย่างใด โดยรายละเอียดการบันทึกบัญชีเงินฝากธนาคาร มีดังนี้

๑. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๑๘/๕๗ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓๖,๙๑๒ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

๒. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๕๕/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔๙,๖๖๗ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

๓. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๕๙/๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓๓,๒๒๐ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๔. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๖๑/๕๗ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๒๙,๕๓๔ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๕. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๖๖/๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๖,๐๘๕ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๖. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๖๙/๕๗ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕๙,๘๘๒ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๗. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๗๑/๕๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔๒,๕๙๖ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๘. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๔๗๓/๕๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔๗,๖๙๒ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๒๒. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๔๘/๕๗ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๒๘,๗๕๕ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๒๓. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๔๙/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔๓,๗๓๒ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๒๔. บันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเลขที่ น.๕๕๐/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๓,๑๓๔ บาท ในวันที่นำส่งเงิน แต่นำฝากธนาคารเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๒ มีการบันทึกบัญชีซ้ำซ้อนกัน คือ รายได้เบี้ยเลี้ยงทหารป่วยประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๓๓,๘๒๕ บาท ตามเลขที่ใบนำส่งเงิน ๐๙๙/๘๑ บันทึกครั้งแรกวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เมื่อมีการนำเงินจำนวนนี้ฝากธนาคารแล้ว หลังจากนั้นบันทึกบัญชีตามใบนำส่งเงินเดิมอีกครั้งในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ แต่ไม่ปรากฏว่ามีการนำเงินจำนวนนี้เข้าฝากธนาคาร

คู่กรณีที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ตามแบบ ตง .๓ และได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน ตามแบบ วค.๑ รวมทั้งได้ชี้แจงแถลงด้วยวาจาต่อกรรมการไต่สวน โดยยอมรับว่า ไม่ได้ใช้ใบนำฝากธนาคารเป็นเอกสารประกอบในการบันทึกบัญชีเงินฝากธนาคาร ทั้งที่ต้องใช้หลักฐานดังกล่าว ทำให้การบันทึกบัญชีเงินฝากธนาคารไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง และยอมรับว่า มีการบันทึกบัญชีซ้ำจริง จนกระทั่งมีการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินก็ไม่ปรากฏว่ามีการปรับปรุงบัญชีให้ถูกต้อง ประกอบกับเมื่อสิ้นเดือนในแต่ละเดือน คู่กรณีที่ ๒ จัดทำรายงานเทียบยอดเงินฝากธนาคารทหารไทย ที่ปรากฏว่ายอดเงินฝากไม่ตรงกับหนังสือยืนยันยอดเงินฝากของทางธนาคาร ก็จะระบุในรายงานว่าเป็นเงินที่นำฝากที่ยังไม่ได้ลงบัญชี ทำให้เข้าใจได้ว่านำเงินฝากธนาคารแล้วแต่ธนาคารยังไม่ได้ลงบัญชี และคู่กรณีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนว่า ที่ใช้ใบนำส่งเงินเป็นหลักฐานบันทึกบัญชีเงินฝากธนาคารไว้ก่อนนั้นเพื่อป้องกันการบันทึกบัญชีที่ไม่ตรงกับการรับเงินสดประจำวัน ซึ่งขัดกับหลักการบันทึกบัญชีที่ต้องบันทึกให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ทำให้ไม่สามารถพิสูจน์ความถูกต้องในการรับเงิน เก็บรักษา และฝากเงินในแต่ละวันได้ จึงไม่อาจควบคุมเงินและการเก็บรักษาเงินให้ถูกต้องครบถ้วน และเป็นการช่วยปกปิดข้อเท็จจริงเรื่องที่คู่กรณีที่ ๑ ไม่ได้นำเงินฝากธนาคาร

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการบัญชี เงินรายรับของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๕ และข้อ ๗ และข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๙ และข้อ ๓๖ โดยมีขอบ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ นายทหารบัญชี บันทึกบัญชีรายได้เบี้ยเลี้ยงทหารป่วยประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๕๗ ไม่ถูกต้องโดยบันทึกซ้ำซ้อนกัน เป็นเงิน ๓๓,๘๒๕ บาท และบันทึกบัญชีในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ ไม่ถูกต้อง โดยบันทึกบัญชีเงินฝากธนาคารทั้งที่ยังไม่มีการนำฝากธนาคารทหารไทยของโรงพยาบาลทหาร เป็นเงิน ๑,๐๔๕,๐๕๗ บาท ทำให้บัญชีเงินฝากธนาคารที่แสดงในงบการเงินไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยยอดเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารที่แสดงในงบการเงินสูงกว่ายอดเงินฝากจริงในบัญชีธนาคารทหารไทยของโรงพยาบาลทหาร และไม่สามารถพิสูจน์ความถูกต้องครบถ้วนในการรับเงิน เก็บรักษาและฝากเงินในแต่ละวันได้ ซึ่งขัดกับวัตถุประสงค์ของการบัญชี ตามระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการบัญชีเงินรายรับของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๕ และข้อ ๗ ที่ให้การบัญชีเป็นเครื่องมือควบคุมการเบิกจ่ายเงินรายรับของสถานพยาบาล เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ควบคุมเงินและการเก็บรักษาเงินให้ถูกต้องครบถ้วน และการบันทึกรายการในบัญชีได้ทำโดยถูกต้องครบถ้วนเมื่อสิ้นเดือนแต่ละเดือน มีการเทียบยอดเงินฝากจึงปรากฏยอดไม่ตรงกับหนังสือยืนยันยอดเงินฝากของทางธนาคาร คู่กรณีที่ ๒ ซึ่งจัดทำรายงานเทียบยอดเงินฝากธนาคารทหารไทย ก็จะระบุว่าเป็นเงินที่นำฝากที่ยังไม่ได้ลงบัญชี ทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนว่า นำเงินฝากธนาคารแล้ว ทั้งที่ไม่มีการนำเงินนั้นฝากธนาคาร ซึ่งพฤติการณ์นี้เป็นการช่วยปกปิดข้อเท็จจริงที่คู่กรณีที่ ๑ ไม่ได้นำเงินฝากธนาคาร ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ กระทำโดยจงใจหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ รับราชการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๓ และปฏิบัติหน้าที่นายทหารบัญชี มาตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คู่กรณีย่อมทราบหรือควรทราบได้ถึงกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการบัญชี อันเป็นงานในหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นอย่างดี ประกอบกับคู่กรณีที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำยอมรับว่า ในฐานะนายทหารบัญชี มีหน้าที่บันทึกบัญชีตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๙ และยอมรับว่า การบันทึกบัญชีเงินฝากธนาคารทั้งตามระเบียบและในทางปฏิบัติจะต้องใช้หลักฐานประกอบ คือ ใบนำฝากธนาคาร แต่ไม่ได้ใช้หลักฐานดังกล่าว โดยได้บันทึกบัญชีตามหลักฐานใบนำส่งเงิน ดังนั้น เมื่อคู่กรณีทราบระเบียบที่ต้องปฏิบัติแต่กลับละเลยไม่ปฏิบัติตามที่ระเบียบกำหนดไว้ จึงถือเป็นการกระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ และ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษา แต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำ ความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีให้ความร่วมมือในการพิจารณา ถูกดำเนินการทางวินัยแล้ว ไม่พบพฤติการณ์ทุจริต บรรเทาความเสียหายของทางราชการแล้ว และมีภาระหนี้สินมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครอง เท่ากับเงินเดือน ๓ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๓๒,๔๕๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๙๗,๓๕๐ บาท (เก้าหมื่นเจ็ดพันสามร้อยห้าสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๔,๐๖๐ บาท (สี่พันหกสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือเอกสารเพื่อประกอบการบันทึกบัญชี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำ ความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีให้ความร่วมมือในการพิจารณา ถูกดำเนินการทางวินัยแล้ว ไม่พบพฤติการณ์ทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๙,๖๖๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๙๘,๓๐๐ บาท (เก้าหมื่นแปดพันสามร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๔,๑๐๐ บาท (สี่พันหนึ่งร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๒

ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิ์หยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน